

arkki

Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetyskeskuksen jäsen- ja tiedotuslehti
Finlands Ev.-luth. Student- och Skolungdomsmissions medlems- och infoblad

3/2016

ANTERO LAUKKANEN
**YHTEYDESSÄ
ON VOIMAA** 4

OPISKELIJALEHTI BREIKKI
KERTOO USKOSTA 12

EVANKELISTA MICHAEL OTS:
**MEILLÄ ON AARRE
MUOVIPUSSISSA** 16

**VALON LAPSIA
ENÄ-SEPÄSSÄ** 14

**JERUSALEMIN
KOKOUS** 8

**PROFESSORI
PAUL COPAN:
KÄRSIMYS ON VIELÄ ARVOITUS** 10



TEEMA: YHTEYS

OSTA OMA IKKUNA! s.14

YHTEYTEEN RIITTÄVÄT EVANKELIUMI JA SAKRAMENTIT



Siellä missä on kaksi juutalaista, on kolme mielipidettä, kuuluu vanha sanonta. Entä onko siellä, missä on koolla kaksi opkolaista, myös kolme mielipidettä? Kyllä tämänkin yhteisön tukijoiden, ystävien ja työntekijöiden keskuudessa on erilaisia näkemyksiä esimerkiksi naispappeudesta, karismaattisuudesta, korkeakirkollisuudesta ja kirkostamme. Tosiasia on, että Raamattua auktoriteettinaan pitävät

kristityt tulkitsevat Raamattua ja soveltavat uskoansa eri tavoin. Silti he mieltävät kuuluvansa samaan porukkaan. OPKOkään ei ole – onneksi – samalla tavalla ajattelevien kristittyjen klubi. Sellainen löytyy vasta taivaasta, tai ehkäpä ei sieltäkään. Taivaassakin saamme varmasti säilyttää oman yksilöllisyytemme ja siihen liittyvän ainutkertaisen tapamme ajatella. Yksimielisyys ei tarkoita samanmielisyyttä.

OPKOn luterilaiseen tunnustukseen nojautuva oppiperusta sekä toisaalta kansainväliset yhteytemme tunnustusten väliseen IFES-opiskelijaliikkeeseen tuovat toimintaamme luovan jännitteen. Olemme osa luterilaista viidettä herätysliikettä, mutta samalla tunnustamme pyhään yhteyden yli kirkkokuntarajojen ja haluamme rikastua siitä. Opolaiset ovat tehneet alusta asti yhteistyötä hyvin erilaisten kristittyjen kanssa.

Kristittyjen yhteys on ollut aina kuuma peruna. Viidennen liikkeen keskeiset vaikuttajat kokoontuivat syyskuun lopussa puhaltamaan perunaa viileämmäksi ja pohtimaan yhteistä identiteettiä.

Yhteydestä on keskusteltu viime viikkoina myös kristillisessä mediassa.

Teologian tohtori **Eero Junkkaala** on rohkaissut viidesläisiä yhteistyöhön naispappien kanssa. En ennusta Eeron avaukselle myönteisiä tuulia, vaikka perinteisesti järjestöissämme on painotettu omantunnon vapautta tässä kysymyksessä. Ehkä olisi kuitenkin aika tunnustaa tosiasiat. Viidesläinen kansakin on monenkirjavaa. Onko siihen lupa?

OPKOn kesäleirillä keskusteltiin herätysliikkeemme yhteydestä kirkkoon. Leirillä vieraillut OPKOn entinen työntekijä, Espoonlahden kirkkoherra **Jouni Turtiainen** lainasi raamattutunnillaan Augsburgin tunnustusta. Sen mukaan kirkon ykseyteen riittää yksimielisyys evankeliumista ja sakramenttien toimittamisesta. Kansanlähetyksen emerituspääsihteeri **Matti Väisänen** kiteytti saman asian aikanaan toisin: ”Pääasia on, että pääasia on pääasia ja pääasia on Jeesus”. Ajattelemmeko me oikeasti yhä näin?

Jeesus rukoili, että hänen omansa olisivat yhtä. Silloin maailma uskoisi.

Siunausta ja uusia yhteyksiä syksyysi!

Jussi Miettinen
pääsihteeri

Mitä OPKO tekee?

- OPKO järjestää toimintaa 7–14-vuotiaille **lapsille ja nuorille**. Leireillä ja illoissa opimme Raamattua ja vietämme mukavaa aikaa yhdessä: opko.fi/koululaiset
- Järjestämme **opiskelijatoimintaa** suomeksi 10 paikkakunnalla ja ruotsiksi neljällä. opko.fi/opiskelijat
- **Veritas Forum** -apologiatyötä teemme suurimmilla yliopistopaikkakunnilla: veritasforum.fi
- OPKolla on 28 työntekijää, joista suurin osa on osa-aikaisia.
- OPKO omistaa **leiri- ja kurssikeskus Enä-Sepän** Vihdin Ojakkalassa: enaseppa.fi



Opiskelijat ja nuoret tarvitsevat evankeliumia. Kiitos, että tuet työtämme! Lue lisää sivulta 13.



Evankelioivaa
Breikki-lehteä
jaetaan syksyllä
ympäri Suomea.
Lehdessä mukana mm.
Mika Poutala, Jippu
ja Markku Ojanen.

SIVU 12



Kuva: Akifoto.

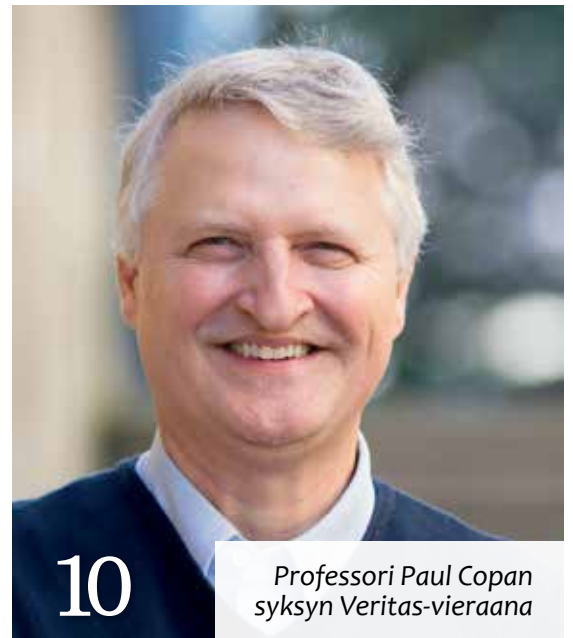


OPKOn kesäleiri



16

Aarre muovipussissa



10

Professori Paul Copan
syksyn Veritas-vieraana



4

ANTERO
LAUKKANEN:
ASIAA YHTEYDESTÄ



14

Valon lapsena -leirin
kuvatunnelmia

arkki 3/2016



Arkki on Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetyskeskuksen jäsen- ja tiedotuslehti ISSN 0786-4035. Tilaukset, osoitteenmuutokset, palautteet ja ilmoitusmyynti: Osoite OPKO / Arkki, Hämeentie 155 A 9, 00560 HELSINKI Puhelin (09) 612 9940. Sähköposti arkki@opko.fi Internetissä opko.fi/arkki

Päätoimittaja Jussi Miettinen Toimitussihteeri ja taitto Ilkka Kontturi Kannen kuva Ilkka Kontturi Paino Euraprint Painos 3/2016 4500 kpl Arkki ilmestyy vuonna 2016 viikoilla 9, 19, 36 ja 45. Aineisto toimitukseen viisi viikkoa aikaisemmin Mediatiedot www.opko.fi/arkki

Arkki on ilmestynyt vuodesta 1989. Arkin edeltäjiä olivat tiedotuslehti OPKO-sanommat ja opiskelijalehti Pro Fide. OPKO on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piiriin kuuluva kristillistä koululais- ja opiskelijatyötä tekevä järjestö. OPKO järjestää säännöllistä opiskelija- ja nuortentoimintaa suomen, ruotsin ja englannin kielellä yhteensä 14 paikkakunnalla. OPKO on perustettu 1964.

Yhteydessä

ON VOIMAA

– Yksi Jeesuksen keskeisiä toiveita ennen hänen lähtöään täältä oli, että häneen uskovat olisivat yhtä. Se on aika merkittävältä taholta tullut viesti, toteaa pastori ja kansanedustaja Antero Laukkanen.

Espoolaiselle Antero Laukkaselle kristittyjen yhteys on sydämen asia. Lempinimellä ”Mooses” tunnettu mies on vuosien varrella toiminut pioneerina useille kristittyjen yhteisille rukousaloitteille ja tapahtumille.

Yksi tällainen tapahtuma oli *Jeesus-marssi*. Laukkanen oli mukana ryhmässä, joka toi tapahtuman Suomeen 1990-luvun alussa, ja toimi sen koordinaattorina usean vuoden ajan. Nykyisin marssi järjestetään vuosittain lukuisilla eri paikkakunnilla.

– Jeesus-marssi oli todella iso historiallinen tapahtuma, jossa ehkä ensimmäisen kerran suomalaiset seurakunnat yhdessä astuivat ulos kaiken kansan nähtäväksi isossa kulkueessa, Lauk-

kanen muistelee.

– Marssin kyljessä syntyi pastorien rukousyhteys, joka alkoi kokoontua ensin seurakunnissa Helsingin alueella ja sittemmin eduskunnassa kuukausittain. Erityisyytenä oli se, että eri seurakuntien pastorit tulivat yhteen rukoilemaan pääkaupunkiseudun ja toistensa työn puolesta. Tämäkin toimintamuoto on levinnyt ympäri Suomea ja jatkuu yhä 15 paikkakunnalla.

Rukous valmistaa tietä

Kristittyjen ja seurakuntien yhteiset tapahtumat ja toiminnot ovat Antero Laukkasen mielestä merkittäviä erityisesti siksi, että ne lisäävät keskinäistä kunnioitusta ja arvostusta.



– Kun rukoilee jonkun kanssa, on vaikea puhua tästä pahaa. 1990-luvun puolivälissä syntynyt oivallus siitä, että tarvitsemme kaikki toisiamme, kantaa edelleen. Nykyisin pidettävien kaupunkimissioiden keskeisenä mahdollistajana on ollut se, että näissä kaupungeissa seurakuntien ja järjestöjen johtajat ovat jo kymmenen vuotta rukoilleet yhdessä. Tämä on valmistanut tietä myös yhteiselle näkymiselle ja evankelioinnille.

Esimerkiksi yhteisestä näkymisestä Laukkanen nostaa *Urbaani unelma* -tapahtumakonseptin. Tässä ajatuksena on, että kaupungin seurakunnat jalkautuvat yhden päivän ajaksi tekemään hyvää ja palvelemaan kaupunkilaisia eri tavoin. Ensimmäinen *Urbaani unelma* pidettiin Turussa 2006, ja sen jälkeen vastaavia tapahtumia on nähty useilla paikkakunnilla.

– Espoossa perinne on jatkunut vuosittain *Unelma Espoosta* -tapahtuman merkeissä, jossa ovat mukana sekä luterilaiset että vapaiden suuntien seurakunnat. Tapahtuma on saanut paljon huomiota paikallismediassa.

Yhteys puhuttelee

Johanneksen evankeliumin 17. luvussa Jeesus rukoili, että häneen uskovat olisivat yhtä, jotta maailma uskoisi. Antero Laukkanen pitääkin erilaisten kristittyjen yhteyttä puhuttelevana todistuksena. Tämän mahdollistamiseksi hän peräänkuuluttaa kristityiltä laaja-alaista näkemystä.

– Pidän merkittävänä hyveenä ymmärtää eri yhteisöjen taustoja ja miksi ne toimivat niin kuin toimivat, jotta voi keskustelussa olla avoin. Minulla on opittavaa toimijoilta, jotka ovat toimineet sata tai viisisataa vuotta, ja samoin vanhoilla kirkkokunnilla on opittavaa uusilta seurakunnilta.



”

”Yksikään seurakunta tai yhteisö ei selviä yksin tai saavuta asioita, jotka Jeesus pyysi saavuttamaan. Ne voidaan saavuttaa vain yhteistyöllä.”

Kristittyjen yhteys ei Laukkanen mukaan perustu sille, että oltaisiin kaikista asioista samaa mieltä, vaan keskinäiselle kunnioitukselle ja arvostukselle.

– Yksikään seurakunta tai yhteisö ei selviä yksin tai saavuta asioita, jotka Jeesus pyysi saavuttamaan. Ne voidaan saavuttaa vain yhteistyöllä, ja ensimmäinen askel siihen on rukous. Rukouksessa Jumala voi sitten myös antaa johdatusta sellaiseen yhteiseen tekemiseen, johon kykenemme.

Keskustelu selvittää epäluuloja

Laukkanen myöntää, ettei yhteistyö erilaisten seurakuntien ja ihmisten kesken

ole aina mutkatonta vaan vaatii keskustelua ja sopivien yhteisten ehtojen määrittelemistä.

– Espoossa järjestimme aikoinaan seurakuntien yhteisen tapahtuman nimeltä *Yhdessä*. Koska evankelioimisesta oli erilaisia näkemyksiä, sovimme, että siellä ei käännytetä ketään vaan palvellaan kaupunkilaisia. Se toimi tosi hyvin.

Sitten pidetyssä *Urbaanissa unelmassa* oli ajatuksena myös johdattaa ihmisiä tulemaan uskoon, minkä johdosta jotkin seurakunnat eivät halunneet mukaan. Myöhemmin osa seurakunnista järjesti avoimesti evankelioivan *Jumala voi* -tapahtuman, jolloin ”käännyttämistä”

Kansanedustaja Antero
Laukkanen on OPKOn jäsen.



vierastaneissa seurakunnissa ihmeteltiin, miksei niitä pyydetty mukaan.

– Tästä syntyi seurakuntien kesken pitkät keskustelut pelastusnäkemyksistä ja siitä, mitä evankelioinnilla tarkoitetaan. Olemme löytäneet huikean keskusteluyhteyden, jossa loukkaantumisia on purettu ja pyydetty anteeksi omaa tarvetta olla aina oikeassa.

Rukouksen kautta vaikuttamaan

Antero Laukkasen ura eduskunnassa alkoi jo vuonna 1997, yhtenä ensimmäisistä virallisista eduskunta-avustajista. Hänen tehtäviinsä kuului tuolloin myös eduskunnan hartaustoiminnan käynnis-

täminen, johon kuuluivat viikoittaiset raamattuhetket sekä rukoushetket.

– En ollut yhteiskunnallisista asioista kiinnostunut, ennen kuin Jumala kutsui minut rukoilemaan Suomen puolesta. Kun eduskunnan rukoustyö yllättäen tuli mahdolliseksi, myös kiinnostus yhteiskunnallisiin asioihin alkoi herätä.

Vuoden 2000 kunnallisvaalien edellä Laukkasta pyydettiin kristillisidemokraattien ehdokkaaksi Espoon kaupunginvaltuustoon. Omaksi yllätykseksensä hänet valittiin valtuustoon, jossa hän on nyt toiminut 16 vuotta, lukuisien muiden luottamustoimien ohella. Kansanedustajaksi hänet valittiin 2015.

Kristilliset arvot yhteiskunnan pohjana

Laukkasen mukaan uskonto ja politiikka ovat huono yhdistelmä; usko ja politiikka taas ovat loistava yhdistelmä.

– Uskonnollisuus ei ole se, mitä lain-säädännöllä edistetään, vaan uskonnonvapaus. Jokainen edustaja valitaan eduskuntaan arvojensa takia, ja jokaisen arvomaailma saa näkyä hänen politiikassaan, Laukkanen selittää. Hän näkee pohjoismaisen hyvinvoinnin pitkälti protestanttisen kristinuskon hedelmänä.

– Puhun eduskunnan suuressa salissa paljon kristillisistä hyveistä, kuten oikeudenmukaisuudesta, toisista huolehtimisesta ja välittämisestä, koska ne ovat keskeinen osa yhteiskuntaa. Tästä ei kukaan ole tullut valittamaan.

Laukkanen jatkaa yhä eduskunnassa myös rukoustyötä johtaen kansanedustajien sekä pastorien rukoushetkiä. Lisäksi hänen ja muutaman muun kansanedustajan kutsuma esirukousryhmä rukoilee eduskunnassa viikoittain ajankohtaisten asioiden puolesta.

Yhteinen vastuu yhteiskunnasta

Kristittyjen asennemaailmassa Antero Laukkanen näkee edelleen muutoksen varaa yhteiskunnallisen vaikuttamisen suhteen.

– 1970–80-luvuilla politiikka ja jopa äänestäminen olivat monille ”syntiä”. Kuitenkin koko yhteiskunta on kaikkien kristittyjenkin vastuulla. Meillä on edustuksellinen demokratia, joka tarkoittaa, että minimivaikuttamisen taso on käydä äänestämässä.

Laukkanen rohkaiseekin nuoria ja kaikenikäisiä kristittyjä rukoillen etsimään oman paikkansa yhteiskunnassa.

– Myös ammatinvalinnan kautta jokainen tuo oman panoksensa yhteiskuntaan. On turha vain ihmetellä, miksi yhteiskunta maallistuu. Kysy Jumalalta, miten voit itse olla mukana vaikuttamassa.

Teksti: Sari Nuutinen
Kuvat: Ilkka Kontturi

HYVÄSTI

MOOSEKSEN LAKI

Jouni Turtiainen, Espoonlahden kirkkoherra

Jerusaleminkin kokouksen esityslistalla oli yksi apostolien vaikeimmista päätöksistä: pitääkö pakanoiden noudattaa Mooseksen lakia? (Apt. 15)

Miten pakanakristittyjen tulisi suhtautua Mooseksen lakiin? Tämä kysymys on Apostolien tekojen keskus. Kun alkukirkon lähetystyö saavutti ympärileikkaamattomat pakanat, apostolien oli ryhdyttävä määrittelemään kirkon jäsenyyden ehtoja.

Antiokian pakanakristillisessä kirkossa pakanuudesta kääntyneitä ei oltu pakotettu noudattamaan juutalaisia tapoja, jotka perustuivat Mooseksen lain tulkintaan. Kaikki eivät voineet hyväksyä moista hengellistä lepsuilua, olihan kyse Jumalan tahdon toteutumisesta.

Juudeasta Jerusalemin seurakunnan vaikutuspiiristä tulleiden kristittyjen oli vaikea uskoa, että kukaan voisi olla Jumalalle kelvollinen ilman Mooseksen lain noudattamista. Eikö tämä ollut aivan ymmärrettävä kanta? Mitä todisteita oli muka siitä, että Jumalan tahto liiton kansalle olisi lakannut olemasta voimassa?

Tämän kannan esitti juutalaisuudesta kristityiksi kääntyneiden fariseusten ryhmä, joka pitäytyi tarkasti siihen, mitä he olivat pitäneet Jumalan tahtona jo ennen kääntymistään. Juuri fariseukset

olivat monissa asioissa kristittyjen hengenheimolaisia, vaikka heidät esitetään evankeliumeissa usein Jeesuksen vastustajina.

Veripalttua vai palttua verelle?

Kysymys ateriyhteydestä juutalaisten ja pakanoiden kesken oli myös ratkaistava. Juutalaisten puhtaussäädösten (kashrut) mukaan pakanat olivat saastaisia. Kaikki heidän tarjoamansa ruoka oli juutalaisille pöytäkumppaneille saastaista. Mooseksen lain mukaan juutalainen tai pakana ei saanut syödä verta missään muodossa (3. Moos. 17:10–12). Pakanoille, jotka eivät tätä tienneet, kysymys oli yhdentekevä.

Kuinka näin eri tavalla ajattelevat kristityt voisivat yhdessä ”murtaa leipää” eli olla ehtoollisyhteydessä (Gal. 2:11–14)? Näiden kysymysten ratkaisemiseksi Paavali ja Barnabas lähetettiin Jerusalemiin muiden apostolien luokse tekemään päätös, joka koskisi koko Kristuksen kirkkoa kaikkina aikoina (15:20). Se oli siis ensimmäinen yleinen kirkolliskokous, jossa käsiteltiin sekä juutalaiskris-

tittyjen että pakanoiden asemaa.

Luukas tähdentää, että kyse oli joidenkin lakihurskautta noudattavien esiin nostama kysymys, ei kaikkien kristittyjen yhteinen huoli. Jerusalemissa käytiin asiasta kiivas ja pitkä väittely. Alkukirkon kaksi johtohahmoa, Pietari ja Jaakob asettuivat tukemaan Antiokian kristittyjen linjaa. Pietari viittasi omiin kokemuksiinsa Jopessa ja Kesareassa (Apt. 10). Niiden perusteella Pietari uskalsi esittää, että kaikkien ihmisten pelastus riippuu yksin armosta ja että Jumala on puhdistanut pakanoiden sydämet uskolla. Paavali ja Barnabas vahvistivat tämän kertomuksilla pakanalähetyksen menestyksestä tunnustekojen ja ihmeiden myötävaikutuksella.

Jaakob, jolta olisi voinut odottaa paljon konservatiivisempaa linjaa, nousi lisäksi todistamaan, että tämä kaikki on sopusoinnussa Vanhan testamentin profeettojen julistuksen kanssa. Ei siis ole mitään syytä vaatia pakanoilta Mooseksen lain noudattamista. Silti jonkinlainen kompromissi oli tarpeen, sillä siirtyminen yhtäkkiä näin radikaaliin

Mooseksen lain tulkintaan hämmäntäisi seurakuntia.

Omissatunnoissaan ”heikot veljet”, jotka noudattivat tiukasti lakia ja juutalaisia perinteitä, olisivat kokeneet tulleen jyrätyiksi. Jaakobin ehdotus oli rakkautellinen: pakanakristittyjä, joille uusien tapojen noudattaminen ei voinut olla niin suuri ongelma, kehoitettiin pidättymään epäjumalille uhratusta lihasta, haureudesta (pakanallisista sukulaisavioliitoista) ja verisestä lihasta.

Tähän kompromissiin suostuttiin yksimielisesti. Päätös muotoiltiin kirjeeksi, joka lähetettiin Antiokiaan. Kirjeessä painotettiin, että tämän enempää ei pakanuudesta kääntyneiltä vaadita. Apostolien päätös otettiin Antiokiassa iloiten vastaan. Luukkaan näkökulmasta tämä oli voitto koko Kristuksen kirkolle: ympärileikkausta ei vaadittu pakanuudesta kääntyneiltä, vaikka muissa kysymyksissä voitiin tehdä myönnytyksiä – Kristuksen rakkauden tähden.

Paavali ja Tooran kompromissit

Apostolien tekojen luku 15 on aiheuttanut paljon ristiriitoja ja johtanut mitä erilaisimpiin tulkintoihin. Kysymys on siitä, mikä on tämän luvun suhde Galatalaiskirjeen opetukseen (Gal. 2:11-14). Ongelmaksi nousee Paavalin asenne kompromissiin: olisiko hän todella voinut hyväksyä tällaisen ”nahkapäätöksen” (15:20)?

Mikäli Paavali olisi hyväksynyt tämän, miksi hän ei vetoa yhteiseen päätökseen missään kirjeessään (esim. 1. Kor. 8–10)? Vaikka Paavali olisi itse voinut elää juutalaisten keskuudessa ”lain alaisena” (1. Kor. 9:19–20), olisiko hän edellyttänyt tätä samaa pakanoilta? Paavali vastusti haureutta eli sukulaisavioliittoja (1. Kor. 6:9), ja hän suositteli Korintin kristityille pidättäytymistä epäjumalille uhratun lihan syömisestä (1. Kor. 10:25–28).

Kompromissien tekijäksi hän ei Mooseksen lakia koskeissa asioissa ollut kuitenkaan suostunut. Paavalin periaate



Paavalin periaate näytti selvältä: joko koko evankeliumi tai koko Mooseksen laki, mutta ei jotakin siltä väliltä.

näytti selvältä: joko koko evankeliumi tai koko Mooseksen laki, mutta ei jotakin siltä väliltä, sillä ”pieni määrä hapatetta hapattaa koko taikinan” (Gal. 5:9).

Voimme ymmärtää Paavalin kannan asiaan hänen lakikäsitöksensä perusteella: Tooralla eli Mooseksen opetuksella ei ole alun perinkään ollut pelastavaa merkitystä, vaan sen tehtävä on ollut osoittaa rikkomukset (Gal. 3:19, Room. 2:20). Lisäksi Tooran tehtävä oli olla ”valvojana” Kristuksen tuloon saakka (Gal. 3:24).

Koska Mooseksen opetuksen (Tooran) päämääränä on rakkaus, sitä noudatetaan siellä, missä rakkaus toteutuu (Room. 13:8). Sen tähden rakkaus on myös ”verrattomasti parempi tie” kuin kaikki armolahjat tai seurakunnan virrat yhteensä (1. Kor. 12:31–13:13). Itse asiassa nekin saavat merkityksensä rakautena vaikuttavasta uskosta.

Kristitty on siis vapaa Tooran noudattamisesta, mutta ei Jumalan tahdon noudattamisesta! Niinpä ero juutalaisten ja pakanoiden välillä, samoin kuin miesten ja naisten välillä, tulisi säilymään, mutta Kristuksessa sillä ei olisi mitään merkitystä. Pääasia on, että näissä suhteissa toteutuu rakkaus eli Jumalan tahto. Niinpä Paavali tuskin oli kaikkia kompromis-

seja vastaan, kunhan ne palvelivat rakkauden toteutumista Kristuksen ruumiissa, jotta ykseys ei kärsisi (1. Kor. 12:26–27).

Riita evankeliumin hyväksi

Paavali vei apostolien kokouksen kirjeen ilmeisesti myös Galatian seurakunnille (16:4), vaikka vain Antioikian, Syyrian ja Kilikian seurakunnat mainitaan nimeltä. Näyttää siltä, että Paavali oli kirjoittanut Galatalaiskirjeen jo ennen kuin apostolien kokouksen päätökset oli tehty: siksi hän ei Galatalaiskirjeessä vielä vetoa siihen. Apostolien kokouksen jälkeen Paavali toimitti tuon päätöksen myös galatalaisten tietoon.

Paavalin paluu noille seuduille ei ollut helppo, sillä hän riitautui tärkeimmän työtoverinsa Barnabaan kanssa. Riidan aiheena oli Johannes Markuksen ottaminen mukaan matkalle (j. 36–39). Paavalin mielestä Markus oli epäluotettava matkakumppani, jolta puuttui sissin ja erämiehen luonto. Barnabas taas sovelsi Paavalin saarnaamaa armoa käytännössä ja oli valmis ottamaan riskin ja antamaan Markukselle mahdollisuuden.

Riidan jälkeen Paavali ja Barnabas panivat kantapäät vastakkain ja valitsivat kumpikin uuden työtoverin. Kertomukset Barnabaan matkoista päättyvät Raamatussa tähän. Eron jälkeen Luukas keskittyy kokonaan Paavalin missioon. Silas matkatoverinaan Paavali ulotti matkansa Aigeian meren yli Makedoniaan ja Kreikkaan.

Evankeliumi oli tulossa kohti Eurooppaa. Yhtenä ratkaisevana askeleena oli kahden suuren apostolin mehevä riita, jota Pyhä Henki käytti evankeliumin eteenpäin viemiseen. Jumala ei tukehdu ihmisen ahtautteen ja turmelukseen! (Room. 9:16 ja 11:29.)



VERITAS·FORUM

MIKSEI BUDDHA

TAI MUHAMMED?

Uskonnonfilosofian professori Paul Copan sai opiskelijat kyselemään kristinuskon keskeisimpiä kysymyksiä.

Professori Paul Copanin Suomen-vierailun yhteydessä julkistettiin hänen kahden teoksensa suomennokset.

Onko Jumala moraalihirviö? pureutuu Vanhan testamentin jumalakuvaan. Totta sinulle – ei minulle antaa työkaluja keskusteluihin relativistisen maailmankuvan omaksuneiden ihmisten kanssa. Kirjat on kustantanut Päivä Osakeyhtiö. Kuva: Ilkka Kontturi.

Syyskuun Veritas Forumeiden teema Tampereella, Turussa ja Helsingissä oli kärsimyksen ongelma. Käsittelyssä oli klassinen teodikean ongelma: jos Jumala on hyvä ja kaikkivaltias, miksi hän sallii niin paljon pahuutta ja kärsimystä?

Copanin keskustelukumppanina toimi Tampereella hoitotieteen professori **Marja Kaunonen**, Turussa uskontotieteen professori **Matti Kamppinen** ja Helsingissä uskonnonfilosofian professori **Sami Pihlström**. Kolmeen foorumiin osallistui yhteensä 200 henkeä.

Tampereella opiskelijat halusivat nostaa keskusteluun kysymyksen, millä perusteella kristinuskko olisi oikeampi tai parempi kuin muut uskonnot. Miksi Jeesus, eikä esimerkiksi Buddha tai Muhammed?

Toisen vuoden filosofian opiskelija **Tuomas Lahtinen** halusi tietää, miksi foorumeiden ul-

komaalaisen puhujan, Palm Beach Atlantic -yliopiston uskonnonfilosofian professorin Paul Copanin tapa ymmärtää kristinuskko olisi oikeampi kuin jonkun muun tapa.

Copan pyrki tällaisten kysymysten äärellä nostamaan esille Jeesuksen ylösnousemuksen historiallisen luotettavuuden sekä hänen opetustensa ja esimerkkinsä yliveraisuuden suhteessa muihin uskonnollisiin auktoriteetteihin.

Kärsimys on vielä arvoitus

Kysymykseen siitä, mikä on kärsimyksen mielekkyys kärsivälle ihmiselle, Paul Copan vastasi varovasti.

– Me emme voi tietää tätä. Mutta jos Jumala on hyvä, hänellä on aina hyvä syy sallia kärsimys, vaikka emme vielä pystyisi ymmärtämään mikä se on.

Tampereen Veritas Foorumiin osallistunut Tuo-

mas Lahtinen kuvaa itseään sanoilla negatiivinen ateisti. Määritelmä tarkoittaa ihmistä, jonka mukaan Jumalan tai jumalien olemassaolon puolesta ei ole olemassa perusteluita. Positiiviset ateistit puolestaan ajattelevat, että on olemassa todisteita Jumalan tai jumalien olemassaolosta vastaan.

Lahtinen on lestadiolaisessa Uusheräys-liikkeessä toimivan evankelistan poika.

– Ei ole tullut eteen mitään syytä uskoa Jumalaan, Lahtinen sanoo.

Hänen mielestään kristittyjen pitäisi pyrkiä kyseenalaistamaan ja perustelemaan uskoaan myös rationaalisesti, ei vain vetoamalla henkilökohtaisiin kokemuksiinsa. Hän piti foorumin antia mielenkiintoisena, mutta olisi toivonut enemmän aikaa yleiskysymyksille.

Vastauksia on odotettava

Paul Copan on tutkinut kärsimyksen ongelmaa



Professorit Sami Pihlström ja Paul Copan Helsingin yliopiston Veritas Forumissa.



Filosofian opiskelija Tuomas Lahtinen ja uskonnonfilosofian professori Paul Copan keskustelevat jumalauskon mielekkyydestä Tampereen yliopistossa Veritas Forumin jälkikahveilla. Kuva: Danielle Miettinen.

vuosikymmenet, mutta kaiken selittäviä vastauksia hän ei ole löytänyt. Esimerkiksi holokausti ja lasten hyväksikäyttö ovat hänelle edelleen arvoituksia.

– Pahan ongelma haastaa minua koko ajan. Haluaisin tietää, miksi Jumala pitää oikeana sallia kamalimmatkin kärsimykset ja miten hän saa sen kaiken palvelemaan omia hyviä päämääriään. Uskon, että niin kuitenkin lopulta tapahtuu.

Teinivuosinaan Paul Copan ryhtyi paneutumaan kristinuskoon älyllisten kysymysten näkökulmasta.

– Kävin yksityiskoulua, jossa oli tarjolla apologian kurssi. Kurssilla vakuutuin kristinuskon historiallisesta luotettavuudesta ja älyllisistä pe-

”

Pahan ongelma haastaa minua koko ajan.

rusteista. Kenenkään ei tarvitse tehdä sokkona hyppyä pimeyteen. Kun oivalsin tämän, sain intoa ja rohkeutta kertoa uskostani toisille.

Myöhemmin Paul Copan sai professoreikseen maineikkaan **William Lane Craigin** ja uskonnonfilosofi **Stuart Hackettin**.

– Hackettin innostavilla luennoilla löysin filosofian laajan maailman ja halusin opiskella teologian lisäksi tutkinnon myös filosofiasta.

Copanin älyllisiä ja hengellisiä innostajia ovat olleet myös kirjailija **C.S. Lewis** ja teologi **John Stott**.

Danielle Miettinen,
Veritas Forum -koordinaattori

Työntekijä uutisia

Työnohjaaja, teol. yo. **Teija Kallio**, 42, on aloittanut elokuussa leiri- ja kurssikeskus Enä-Sepän johtajana. Hän on kotoisin Kangasalta ja asuu Helsingissä. Aiemmin Teija on työskennellyt vähittäiskaupan ja asiakaspalvelun koulutus- ja esimiestehtävissä.

– On kunnia olla tekemässä työtä historiallisesti merkittävässä ympäristössä itselleni tärkeiden arvojen ohjauksessa, kommentoi hän ensimmäisenä työpäivänään.

Teologian kandidaatti **Markus Syrjätie**, 33, on valittu Tampereen OPKOn opiskelijatyöntekijäksi. Hän on aikaisemmin työskennellyt mm. kesäteologina eri seurakunnissa.

OPKO on Syrjätiele entuudestaan tuttu, sil-

lä hän on ollut mukana kantamassa vastuuta Turun OPKOssa.

Syrjätie aloitti työnsä Tampereella 15.8. ja hänen työosuutensa on 80%.

Äbo Studentmissionin työntekijänä on aloittanut 1.8. alkaen **Oscar Rudnäs** 20% työosuudella. 21-vuotias Oscar on kotoisin Kokkolasta. Hän opiskelee toista vuotta tuotantotaloutta Turun ammattikorkeakoulussa ja harrastaa kaikenlaisia nopeasti liikkuvia menopelejä.

Journalistiikan opiskelija **Johan Myrskog**, 25, on aloittanut OPKOn ruotsinkielisen työn tiedottajana 5.9. alkaen 20% työosuudella. Myrskog on aikaisemmin työskennellyt mm. Kyrkpressein toimittajana.



Teija Kallio



Markus Syrjätie



Oscar Rudnäs



Johan Myrskog

JÄTÄ KESTÄVÄ PERINTÖ!

Voit tukea työtämme myös tekemällä testamentin, jossa OPKO on yhtenä tai ainoana edunsaajana.

Kysy lisää OPKOn talous- ja hallintopäälliköltä Tiina Oinoselta, tiina.oionen@opko.fi, p. (09) 612 9940.



DiscipleLife - Sinunkokoinen elämä Jeesuksen kanssa

Onko edessäsi välivuosi lukion jälkeen? Kenties suunnitelmat auki tulevalle lukukaudelle?

Tule mukaan opetuslapsuusvuoteen, jonka aikana saat oppia tuntemaan paremmin Jumalaa ja itseäsi sekä löytämään omaa kutsuasi. Haluamme tarjota sinulle mahdollisuuden viettää vuoden Perheniemen luonnonkauniissa miljöössä toisten nuorten aikuisten kanssa.

Mistä on kyse?

Perheniemen opisto ja OPKO (Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys) järjestävät tammi-kuussa 2017 ja syyskuussa 2017 alkavan DiscipleLife-linjan, jossa syvennyttään Raamatun tuntemiseen ja omaan kasvuun kristittyinä sekä



osallistutaan Perheniemen opiston järjestämiin sielunhoito- ja evankelointikoulutuksiin. Oppiskelu tapahtuu Itisissä Perheniemen opistolla ja linjalaiset pääsevät osallistumaan myös OPKOn nuoris- ja opiskelijatyön tapahtumiin, kuten leireille, opiskelijailtoihin ja kouluvierailuihin.

Kenelle tarkoitettu:

Ensimmäisistä 18-25-vuotiaille.

Milloin:

- Kevätlukukausi 9.1. 2017–28.5.2017 (mahd. kesäaktio)
- Syyslukukausi 4.9.2017–30.12.2017

Mitä maksaa: 4 080 euroa (lukuvuosi).

Linjan hinta pitää sisällään täysihoidon, majoituksen ja kotimaan aktioiden ym. toiminnan kustannukset. Koulutukseen osallistuja on oikeutettu opintotutkeen ja asumislisään.

Miten hakea: Koulutukseen voi hakea 9.12.2016 mennessä. Jos haluat aloittaa linjan vasta syksyllä 2017 voit hakea koulutukseen 15.7.2017 mennessä. Hakuohjeet: opko.fi. Linjan tiedot voivat tarkentua.

Opiskelijalehti Breikki kertoo uskosta ja uskoo unelmiin

Breikki rohkaisee opiskelijaa uskomaan unelmiinsa, asettamaan tavoitteita ja laittamaan toivonsa Jumalaan.

Breikin uusimmassa numerossa vuoden esikuvaksi valittu pikaluistelija **Mika Poutala** kertoo, kuinka hän oppi asettamaan itselleen tavoitteita. Metodiansa avulla hän luki vuodessa 80 kirjaa ja päätyi kirjoittamaan itsekin yhden.

- Tavoitteen pitää olla selkeä ja mitattavissa oleva. Tärkeää on myös tehdä suunnitelma, joka sisältää välitavoitteita, Poutala teroittaa.

Jippu kertoo vääristyneestä suhteestaan ravintoon. Rosoista elämää eläneen ja mallinkin töitä tehneen laulajan nuorena alkaneet ulkonäköpaineet eivät ole hellittäneet.

- Taistelen koko ajan itseinhoa vastaan. Koen olevani lihava.

Jippu kysyy, saako naisella olla selluliittia maailmassa, jota hallitsee ortoreksia. Ulkonäköpaineiden ja täydellisuuden tavoittelun keskellä hän tunnustaa rohkeasti, keneltä hän etsii apua.

- En voi muuta kuin huutaa Jumalalle, että

hän vapauttaisi minut tästä vankilasta.

Onnellisuusprofessorina tunnettu psykologian emeritusprofessori **Markku Ojanen** uskoo, että opiskelija voi itse vaikuttaa omaan onnellisuuteensa. Ojanen kertoo viisi asiaa, jotka tutkitusti auttavat:

- Pidä huolta fyysisestä kunnostasi. Varaa aikaa läheisille ihmissuhteille. Hoida työsi hyvin, mutta älä tavoittele täydellisyyttä. Kiitä ja anna tunnustusta, kun siihen on vähänkin aihetta. Ole ystävällinen ja hillitse kielellä, Ojanen muistuttaa.

Mikä on Breikki?

Breikki on lehti, joka käsittelee kaikille opiskelijoille yhteisiä ja ajankohtaisia teemoja. Lehteä jaetaan ilmaiseksi mm. kampuksilla, tapahtumissa ja opiskelija-asuntoloissa eri puolilla Suomea.

Breikki-lehteä julkaisevat Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys (OPKO), Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys (SLEY) ja Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetys (SEKL).



Tapahtumakalenteri:

- 1.10. ReStart 2016 -minifestari, Kuopio, www.restart-tapahtuma.fi
- 22.10. Ora et Labora, talkoo- ja rukoustapahtuma, Enä-Seppä, www.enaseppa.fi
- 25.-27.11. Opiskelijoiden syysleiri "Elämä balanssissa - Minä ja Jumala", Enä-Seppä
- 17.12. Puurojuhla klo 16, Palvelukeskus, Helsinki
- 27.-29.1.2017 Disciple-konferenssi, Helsinki, www.disciple.fi

Lisätietoja tapahtumista: opko.fi/kalenteri

Veritas Forum -tapahtumat:

- 12.10. Helsinki: "Minun polkuni hyvään elämään", Markku Ojanen ja Ilkka Niiniluoto. Klo 16-18 Porthania, Yliopistonkatu 3, PII-sali.
- 13.10. Jyväskylä: "Onnellisuutta etsimässä", Markku Ojanen ja Frank Martela. Klo 14-16 Agora, Mattilanniemi 2, Alfa-sali.
- 20.10. Oulu: "Synnyttääkö uskonto väkivaltaa?", Aku Visala ja Anas Hajjar. Klo 14-16 Oulun yliopisto, Linnanmaa, L6 (OP-Pohjola-sali).

Lisätiedot: www.veritasforum.fi

TYÖNTEKIJÄT JA TUKI ➤

Tälle sivulle on koottuna OPKOn työntekijät ja taloudellisen tuen maksamisen tiedot.

Voit käyttää oheisia viitenumeroita halutessasi kohdentaa taloudellista tukea tietyille työntekijälle tai työalalle. Monet työntekijöistämme ovat osa-aikaisia ja hoitavat useampaa tehtävää, joten viitenumeroita voi olla useita. OPKOn yleisen tuen viitenumero on 2998.

Kirjoitamme myös rukousrengaskirjeitä, joita saat pyytämällä suoraan haluamaltasi työntekijältä. Sähköpostiosoitteemme ovat muotoa etunimi.sukunimi@opko.fi. Lisätietoa tukemisesta on kotisivuillamme osoitteessa opko.fi/tue, tai voit kysyä puhelimitse Palvelukeskuksesta, puh. 09 612 9940 tai sähköpostitse Tiina Oinosen, tiina.oinonen@opko.fi.

Työmme tukitili on:

FI26 8318 6710 0053 04
(BIC DABAFIHH)

Opiskelijatyö: yleinen viite 2040



Pekka Ryhänen
koordinaattori
Kuopio **2147**



Topi Knihtilä
koordinaattori
Lahti **2228**



Tomi Koho
Oulu **2163**
Kajaani **2134**



Sari Nuutinen
Helsinki **2118**



Henri Järvinen
Jyväskylä **2121**
Pieksämäki **2176**



Topi Viitasalo
Tampere **2202**



Benjamin Sandell
ledare för svenska verksamheten och studentarbetare i Helsingfors **9108 15**

Enä-Seppä: viite 3269



Mikko Paavola
Turku **2215**



Jonne Honkanen
Pori **2189**



Teija Kallio
Johtaja



Eino Olsson
Keittäjä-huoltomies



Danielle Miettinen
Veritas Forum -työ
2095



Marjaana Kotilainen
Kylvään lähetyssihteeri



Johan Myrskog
Informatör



Josef Bengtsson
Vasa **9108 31**

Pääsihteeri:

Tukityö: viite 2011



Jussi Miettinen
2008



Tiina Oinonen
talous- ja hallintopäällikkö



Juha Aho
toimistosihteeri



Heidi Kuvaja
siivoaja



Ilkka Kontturi
tiedottaja ja mediatyöntekijä



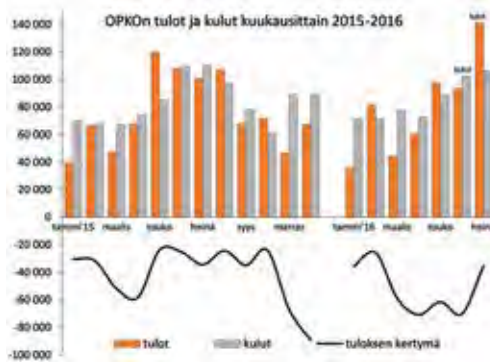
Oskari Reinman
mediatyön harj.
229933



Oscar Rudnäs
Åbo **9108 28**



Matti Aspvik
Jakobstad **9108 57**



Koululaistyö: yleinen viite 2082



Olli Lehmonen
koululaistyon johtaja **2082**



Mervi Tiilikainen
varhaisnuorisotyö **2053**



Jussi Valkoinen
Nuorisotyö ja kouluvierailutyö **2066**

Muut viitteet

Opiskelijatyö:

Joensuu **2257**

Savonlinna **2192**

Yhteiset:

Kotimaan tapahtumien osallistumistuki **3939**

Ulkomaan tapahtumien osallistumistuki **5432**

Arkki-lehti **7579**

Polisihallitus on myöntänyt Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys ry:lle 17.3.2015 rahankeräyslupaa POL-2014-13477 ajalle 17.3.2015-31.12.2019. Varainkeruu voidaan toteuttaa Suomessa pl. Ahvenanmaa niin, että kerätyt varat käytetään kaikille avoimien opiskelija- ja nuorteniltojen, yleisluentojen, pienryhmien ja leirien järjestämiseen, viestintään, nuorten henkilökohtaiseen tukeen sekä yleishyödyllisen toiminnan välineisiin ml. OPKOn tilojen varustamiseen. Luvanvaraisen varainhankinnan tili on FI26 8318 6710 0053 04. (BIC DABAFIHH).

Svenska verksamheten: Allmänt stöd för svenska verksamheten **9108**

VALON LAPSENA

Kesäkuussa Enä-Sepän leiri- ja kurssikeskuksessa koontui 80 hengen Valon lapsena -leiri. Leirin johtaja Olli Lehmonen kertoo tunnelmista oheisten kuvien avulla.



Kuljimme Valon lapsena -leirillä lasten ja nuorten kanssa Johannes Kastajan askelissa välillä rauhallisemmin ja välillä hieman vauhdikkaammin.



Valokuvauspajan näkemys Raamatun kohdasta Joh 3:14: "niin kuin Mooses nosti käärmeen autiomaassa, niin on Ihmisen Poika korotettava."



Teimme leirin kokoontumistelttaan Jeesukselle valtaistuimen, johon jokainen sai tuoda oman nimensä merkiksi siitä, että saa kuulua Valon Kuninkaan valtakuntaan ja istua Hänen sylissään.



Valokuvapajan kuvaus kansasta, joka ei suostunut luopumaan epäjumalista.



Tässä parannuksen jälkeen hylätyt epäjumalat.

Johannes Kastaja julisti leirillä väkevästi tulevasta Messiaasta, joka on häntä suurempi. Hänelle Johannes sai raivata tietä ja valmistaa kansaa Herran tuloa varten.



Leirillä oli mukana mongolialainen jurtta.



Valon lapsien leiriseikkailu huipentui C.S.Lewisin Narnian kertomuksen inspiroimaan taisteluun, jossa Valon lapset kävivät taisteluun pahan Velhon joukkoja vastaan valon vesiasein. Kuvassa Valon lapset järjestäytyvät taisteluun.



Taistelu oli kovaa, mutta rakkaudellista.



"Te kaikki olette valon ja päivän lapsia. Me emme kuulu yölle emmekä pimeydelle." 1. Tess. 5:5a



Lopulta Velhon joukot löytiin lopullisesti suuressa sumopaini-finaalissa merkinä siitä, miten Kirkkauden Kuningas tulee kerran voittamaan lopullisesti kaiken pahan vallan maailmassa.

Koululaistyölle toimikunta

Syksyllä muodostetaan työntekijöistä ja koululaisten vanhemmista koostuva toimikunta, joka osallistuu koululaistoiminnan suunnitteluun. Myös muille työaloille perustetaan toimikuntia.

AARRE

MUOVIPUSSISSA

Kuka jaksaa kantaa hedelmää Jumalan valtakunnassa? Se, joka muistaa olevansa muovipussi, englantilainen yliopistoevangelista **Michael Ots** hauskutti OPKon työntekijäpäivien osallistujia elokuussa Enä-Sepässä.

Raha, seksi ja valta. Näitä kolmea asiaa pidetään Jumalan valtakunnan työntekijöiden yleisimpinä syinä luopua kutsumuksestaan. Useimmiten väsähtäminen ja luovuttaminen tapahtuvat kuitenkin ilman dramatiikkaa ja isoa rysähdystä.

Englannin rannikolta Bournemouthista kotoisin oleva yliopistoevangelista Michael Ots kertoi OPKon työntekijäpäivillä, mikä saa kristityn kestämään kutsumuksessaan loppuun asti. Hän luetti Paavalin innostamana viisi asiaa (2. Kor. 4).

Viisi lannistumattomuuden salaisuutta

1. Muista, että työsi on Jumalan armolahja. Et maksa työlläsi Jumalalle takaisin hänen hyvyytään, vaan mahdollisuus palvella hänen valtakunnassaan on lahja sinulle.

2. Vain Jumala voi avata silmät, jotka saatana on sokaissut. Sinun ei tarvitse syyttää itseäsi siitä, jos ihmiset eivät usko Jumalaan. Paavali kutsuttiin avaamaan sokeita silmiä, mutta valo, jossa voi nähdä, on Jumalan valo.



Michael Ots OPKon työntekijäpäivillä Enä-Sepässä. Kuva: Henri Järvinen.

3. Vanha vertauskuva aarteesta saviastiassa aukeaa paremmin, jos ajattelet muovipussia. Aarre, jota haluat jakaa, on muovipussissa. Jumala käyttää heikkoja ihmisiä. Heikkoudet tekevät sinusta kelvollisen palvelukseen, ei päinvastoin. Kaukaa sitä ei aina huomaa, mutta myös Jumalan väkeillä aseilla on monenlaisia ongelmia ja heikkouksia.

4. Vaikka et vielä näe hedelmää, jota työsi kantaa, kerran näet sen. Jumala herättää kuolleista jokaisen, joka on tullut uskoon tai pysynyt uskossa siksi, että sinä teit sen mitä Jeesus pyysi. Sinun ei tarvitse elää samalla tavalla kuin maailmassa eletään, riippuvaisena välittömästä tyydytyksestä.

”

Jumala käyttää heikkoja ihmisiä.

5. Sinua odottaa ikuisuus, joka ei ole verrattavissa tämän ajan kärsimyksiin. Mitä vaikeampaa sinulla on, sitä enemmän kaipaat sinne.

Mission Weekit Suomeen

Sata lähetysviikkoa eri puolilla Eurooppaa järjestänyt Michael Ots innosti myös opkolaisia järjestämään yliopistoilla evankelioivia lähetysviikkoja yhdessä toisten opiskelijatyötä tekevien järjestöjen kanssa. Hän kertoi rohkaisevia esimerkkejä varsinkin Itä-Euroopasta. Esimerkiksi Serbian Novi Sadissa yliopiston juhlasaliin kokoontui viime huhtikuussa 3 000 opiskelijaa kuulemaan evankeliumia. Rohkaisevia tilaisuuksia on järjestetty myös esimerkiksi Unkarissa ja Maltalla.

OPKon opiskelijatyöntekijät päättivät järjestää ensi vuonna Suomen ensimmäiset lähetysviikot. Niiden yhteydessä järjestetään myös Veritas Forum -tilaisuudet.

Danielle Miettinen



TAMPEREEN OPKON UUSI TYÖNTEKIJÄ

Nimeni on **Markus Syrjätie** ja olen 33-vuotias. Muutimme hiljattain vaimoni Kian kanssa Turusta Orivedelle, sillä aloitin työni Tampereen OPKolla viime elokuussa.

Olen asunut suurimman osan elämästäni Ruotsissa (olen ruotsinsuomalainen) ja opiskellut aina yläasteelta saakka på svenska. Sitä ennen perheeni oli nelisen vuotta lähetystyössä Englannissa. Ruotsissa opiskelin pedagogiikkaa, englantia ja ruotsia, mutta en kuitenkaan kokenut opettajan ammattia kutsumukseksi. Lähdin Kansanlähetysoistolle opiskelemaan teologiaa vuodeksi ja kokemuksen innoittamana aloitin teologian opinnot Turussa Åbo Akademi-yliopistossa. Nyt olen muutamaa gradun lukua vaille valmis teologian maisteri.

Miten päädyit mukaan OPKOLle?

Muistaakseni kaverin kutsumana, mutta minusta ei heti tullut vakiokävijää, vaikka viihdyinkin OPKOn hyvässä ilmapiirissä. Oikeastaan aloin juurtua OPKOLle ennen kaikkea sen kansainvälisen toiminnan kautta, ja Turun OPKOn työntekijä Mikko pyysikin minua aika pian myös opetusvastuuseen englanninkielisissä illoissa.

Sain OPKOLta myös hyviä kavereita, joiden kanssa viettää lukuisia lautapeli-iltoja. Sen lisäksi tapasin opiskelijailloissa tulevan vaimoni ensin kertaa, vaikka en tullut sitä tietämään kuin vasta

muutaman vuoden kuluttua (tästä lisää ensi numerossa).

Missä kaikessa kannoit vastuuta OPKOLla?

Olen opettanut sekä englanninkielisissä että suomenkielisissä illoissa, ja olin myös monena vuotena mukana järjestämässä Studentmissionin Alfa-kursseja.

Viimeisten vuosien aikana olemme Kian kanssa yhdessä vetäneet kansainvälistä raamattupiiriä.

Miksi halusit OPKOLle töihin?

Lyhyt vastaus on se, että paikka oli auki ja olimme Kian kanssa jonkin aikaa miettineet mahdollista Tampereen lähistölle muuttamista. Pidempi vastaus on, että olen kokenut Jumalan kutsumusta hengelliseen työhön jo pitkään. Kutsumuksen muotoutuminen on ollut monivaiheinen prosessi, johon olen saanut varttua hitaasti ja jonka vahvistumisessa myös OPKOLla on ollut merkittävä roolinsa. Osana tätä kutsumusta lähetystyökin on jo kauan ollut lähellä sydäntäni. Kun OPKOn paikasta vinkattiin minulle, niin koin hyvin luontevaksi hakea tehtävään, jossa saan olla toteuttamassa tätä kutsumusta opiskelijoiden parissa.

Unelmia ja tavoitteita työn suhteen?

Unelmani on, että Tampereen OPKO saisi olla merkittävä pidemmän ajan hengellisen kasvun

majatalo opiskelijoille. Turussa vetämässämme *Uncover*-raamattupiirissä kävi sekä kristittyjä että muiden uskontojen edustajia. Kristityt osallistujat saivat jakaa kokemuksiaan uskosta, ja ei-kristityt kyselivät vapaasti Raamattuun liittyvistä aiheista. Sain nähdä, miten muiden uskontojen edustajat saivat kokea hengellistä kasvua kohti Kristusta ja kristityt saivat kokea hengellistä kasvua syvemmälle Kristuksessa. Samankaltaista kasvua ja avoimuutta toivon opiskelijoiden kokevan Tampereen OPKOssa. Haluan tukea opiskelijaa tämän omista lähtökohdista, ja olla kulkemassa hänen vierellään lähemmäs Jeesusta. Työntekijänä toivon, että Tampereen OPKO olisi paikka, johon kaikkien olisi helppoa ja turvallista tulla, ja jossa opiskelijat saisivat oppia Kristuksen tuntemista ja Hänen tunnetuksi tekemistään.

TULE MARKUKSEN LÄHETTÄJÄKSI

Ilmoittaudu Markuksen lähetyksen rekrytointiin: markus.syrjatie@opko.fi. Markuksen työtä voit tukea tilinumerolla FI10 8000 1301 0446 09 ja viitteellä 2202.



”Siellä missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskellään”
Matt. 18:20

KOHTAAMISIA

Pidimme ystäväni kanssa taannoin ”äijäviikonlopun”, missä juttelimme hartaasti isoista asioista pitkstä aikaa urheilun ja muun meiningin ohella. Mil-laista seurakuntayhteys uskovalla voisi parhaimmillaan olla? Kuinka seurakuntayhteys toteutuisi sellaisen kohdalla, joka vähemmän on mukana seurakunnassa; mutta kaipaa vahvaa yhteyttä toisiin uskoviin sekä Herraan? Iltatilaisuuksia, vaiko päivittäisiä kohtaamisia ihminen ihmiselle, Herran edessä? Mietitäänpä hetki.

Keskusteluissamme itselläni heräsivät opiskeluvuodet, ”golden years” 2009–2012. Siihen aikaan en tuntenut uudessa kotikaupungissa yhtäkään seurakuntaa täysin omakseni. Harvoin kävin messuissa tai muissa tilaisuuksissa, mistä koin jopa huonoa omaatuntoa. Eikä ihmekään, kun siihen aikaan olin uskonelämässä suorittaja ja laki-

henkinen. Myöhemmin vasta opiskeluaikojeni jälkeen tajusin vapauttavan armon. Älä suorita. Älä stressaa. Armo riittää. On vain Kristus. Asiat menevät eteenpäin omalla painollaan. Lakkasin stressaamasta ja heitin kaiken Herralle. Se jotenkin iski. Löysin oman paikkani seurakunnassa, ja sitä myötä myös yhteyden toisiin uskoviin.

Äijäviikonloppuna tulimme harvinaisen jännään päätelmään. Vaikka isolla porukalla asioiden pohtiminen on hienoa, joskus kahdenkeskiset keskustelut riittävät (Matteus 18:20:n hengessä). Tällöin myös rukoukselle jää enemmän tilaa, toisin kuin kaavamaisissa rukouksissa. Pääasia on olla avoimella mielellä. Pienessä porukassa olen itse kokenut paremmin pystyväni jakamaan enemmän asioita sekä myös keskustelemaan. Ihmettelemään Jumalan suuruutta. Hiljentyämään. Ehkä siinä on

omaa sulkeutuneisuutta ja suomalaista puhumattomuutta. Mutta se toimi.

Parhaimmillaan yhteys toisiin kristittyihin olisi heittäytymistä Jumalan huomaan. Avointa keskustelua veljien ja sisarten kanssa. Ilojen ja surujen jakamista. Toisten huomioon ottamista. Rohkaisua, ylistämistä, mahtavuutta, kiitollisuutta, rauhaa, levollisuutta ja vapautta.

Entä jos en osaakaan päättää, mihin porukkaan kuulun? Löytyykö minulle omaa juttua? Mihin edes tarvitsen seurakuntaa – ja mihin se minua? Nämä ovat kysymyksiä, joihin saattaa törmätä elämänsä varrella. Mites ne vastaukset? Pikku vinkki näihin: Älä stressaa, vaan kuuntele, jos Jumalalla olisi vaikka jokin asiaa.

Markus Leino,
Pieksämäen OPKO



Oslossa neuvottelusta Norsk Luthersk Misjonssambandin silloisen lähetysjohtajan Gabriel Eiklin kanssa pääsiäisenä 1967. Vas. Ritva ja Kimmo Juutilanen ja Ritva Olkkola.



Laivalla uusissa hatuissaan Ritva ja Liisa 24.9.1966 kuuntelemassa saattajien laulua.

OPKON KAUTTA MAAILMALLE

Kuka pitää halpana pienten alkujen päivän? Sak.4:10 KR38

Ylioppilaslähetysten (silloinen OPKO) ensimmäinen pääsihteeri **Juhani Lindgren** piti opiskelijoille lähetysseminaaria. Lähetyskomitea oli apuna hoitamassa Joutjärven ylioppilaskokouksessa 1964 puhjennutta lähetysherätystä. Ajateltiin, että lähetystyö on Kristuksen käskemää ja hänen rakkautensa vaatimaa uskovien lähettämistä ja menemistä. Lähettäjinä ovat toiset uskovat. Lähetysten päämäärä on paikallisen Kristuksen seurakunnan syntyminen ja kasvaminen uskon kuuliaisuudessa ja Pyhän Hengen voimassa. Kristuksen tulon jouduttaminen evankeliumia julistamalla heille, jotka eivät sitä vielä olleet kuulleet, oli motivoivaa.

Ylioppilaslähetysten lähetystoimikunta tarjosi mahdollisuutta hakea lähetystyöntekijän koulutukseen Englantiin. Teologit **Liisa Jakkula**, **Ritva Olkkola** ja **Kimmo Juutilainen** lähetettiin toimikunnan päätöksellä lukuvuodeksi, Liisa ja Ritva lähtivät venäläisellä laivalla 24.9.1966 Bristolin anglikaaniseen naisten raamattu- ja lähetysseminaariin ja Kimmo Glasgowiin. Lähettäjärenkaat syntyivät. Vuoden aikana tulevaisuus alkoi hahmottua, Liisan kutsumus Afganistaniin vahvistui ja Norjan Luterilainen Lähetysliitto tarjosi yhteistyötä Ritvalle Etiopiassa ja Kimmolle Japanissa.

Päiväkirjani Bristolin ajalta kertoo:

”Edessä oleva pelottaa. Kuinka jättää äiti? Eristäytyminen vähitellen kaikista, miksi?”

- En pelkää rakkaitteni puolesta. Rakkaus tietää, mitä Hän tekee heidän hyväkseen vuodesta vuoteen, kuten tähänkin asti.

”Onko minusta lähetystyöhön? ’Et ole kestävä, et ole sopiva lähetysaarnajaksi. Yrität, et lepää Jeesuksessa,’ oli lähimmäisen todistus minusta.

- Mielikuvituksen ei saa antaa leikkiä tulevaisuudella. Meidän tulevaisuutemme on Jumalan käsissä eikä kukaan ihminen voi arvata, millainen se on.

Kolmen nuoren lähettämisestä aukeni polku Afganistaniin, Etiopiaan ja Japaniin. Suomesta lähtivät monet sen jälkeen ja avasivat uusia polkuja. Sadat ovat 50 vuoden aikana iloiten ja kärsien kulkeneet erilaisia polkuja evankeliumia julistaen.

Rukoiletko sinä Lähetysten Herraa? Herramme ei ole peruuttanut lähetyskäskyään. Maailma on tullut kylään. Älä halveksi pienten alkujen päivää omassa elämässäsi.

Ritva Olkkola-Pääkkönen



Ritva ja Liisa Bristolissa, Dalton Housen Raamattu- ja lähetyskoulun pihassa.



Ritva ja Liisa pyhäkoululaisten kanssa Dalton Housen pihalla.

OPKOn ystävillä uutta toimintaa

OPKOn ystävien työ laajenee uusille alueille. Viime vuonna hyvin käynnistyneen rukouskirjetyön lisäksi ystävät käynnistävät ”senioriseuratt”-nimikkeen alla toimivan ystävytyön eri alueilla niille, jotka eivät enää ikänsä puolesta koe kuuluvansa opiskelijatyötä aktiivisesti tekevien joukkoon. Tavoitteena on koota OPKOn ystäviä ja työstä kiinnostuneita pienryhmissä yhteen tapaamaan toisiaan, keskustelemaan ja rohkaistamaan toisiaan uskonelämässä. Ystäväseuratoiminta ei kerää varoja eikä kanna kolehteja, mutta rahoittaa omat kulunsa itse. Työ käynnistyi Keväällä ja seuraavat seuratt pidetään **Vantaan Tikkurilassa**, Tikkuraitti 11, Lähetysyhdistys Kylväjän toimistolla, **6.10. ja 10.11.** klo 16.30 alkaen. Kaikki ikäseniorit ovat tervetulleita!

Toinen vielä haasteellisempi työ käynnistetään ystäväverkoston luomiseksi OPKOn läpi Suomen. Yhteistyössä OPKOn työntekijöiden kanssa tavoitteena on luoda ystäväverkosto tukemaan opiskelija- ja koululais-

työtä eri paikkakunnilla. On tärkeää nähdä, ettei tämä työ ole rinnakaista eikä päällekkäistä työtä sen erinomaisen työn rinnalla, jota nyt on jo olemassa, vaan täydentää ja vahvistaa tätä työtä uusilla ystävä- ja kannattajajäsenillä. Työn edetessä alueittain sinuun saatetaan olla yhteydessä ja pyytää mukaan toimintaan. Voit myös antaa yhteystietosi opkonystavat@opko.fi, niin saat lisätietoa työn etenemisestä ja pääset mukaan suunniteltuun työn alusta alkaen.

Mukaan toimintaan pääset myös liittymällä ystävien jäseneksi. Helpoiten tämän voit tehdä osoitteessa www.opko.fi > Ystävät > Liity OPKOn ystäviin. Jäsenyys kannattaa, sillä ystävät eivät peri jäsenmaksua, vaan jokainen jäsen voi maksaa kannatusmaksua varojensa mukaan. Tervetuloa ystävien joukkoon.

Risto Oinonen



Osta OMA IKKUNA



"Uusi elämä Punaiselle talolle" -keräys on käynnissä. Kiitokset teille kaikille, jotka olette jo mukana nuorten oman talon kunnostamisessa! Punaisen talon valmistuminen parantaa keskuksemme kannattavuutta ennestään ja antaa mahdollisuuden palvella esimerkiksi kahta ripikouluryhmää samanaikaisesti.

Punaisen talon tarina alkaa jo 1700-luvulta, ja 1900-luvun alussa Punaisessa talossa asui tallimies **Henriksson**, joka työskenteli **Mannerheimin** läheisimpiin ystäviin kuuluneen kenraali **von Rehausenin** palveluksessa. Punainen talo on myöhemmin toiminut myös emännän asuntona ja OPKOn omistuksessa majoituskäytössä. Viime vuosina talon käyttö on vähentynyt sen huonon kunnon takia. Remontti on välttämätön. Rukouksemme on, että tämä talo saisi palvella nuoria ja opiskelijoita virkistävänä ja tunnelmallisena osana Enä-Seppää pitkälle tulevaisuuteen.

Tähän mennessä olemme saaneet ulkopuolista rahoitusta yhteensä runsaat 40 000 euroa. Sisätilojen kuntoon saattamiseen tarvitsemme vielä noin 50 000 euroa. Remontin edistytessä asennamme seuraavaksi talvea kohti uudet ovet ja ikkunat, joita on yhteensä 12 kappaletta á 1 000 euroa.

Haluaisitko osallistua talkoisiin lahjoittamalla vaikka yhden ikkunan?

- Esittelemme projektia pyynnöstä halukkaille kahvikupillisen ääressä, lupaa Enä-Sepän johtaja **Teija Kallio**.

Jos haluat lisätietoja projektista, voit olla suoraan yhteydessä Enä-Sepän leirikeskuksen johtajaan Teijaan: teija.kallio@opko.fi.



Tilinumero: **FI10 8000 1301 0446 09**

Viite: **3285**

Kiitos panoksestasi nuorten hyväksi!

Teija Kallio

Enä-Sepän johtaja

Jussi Miettinen

OPKOn pääsihteeri

"Elämä balanssissa - Minä ja Jumala"

Opiskelijoiden syysleiri 25.-27.11. Enä-Sepässä

Samoin kuin Jumala on kolmiyhteinen, myös ihminen on kokonaisuus: henki, sielu ja ruumis. Miten voimme elää täysipainoista elämää Jumalan kanssa kaikilla elämäme osa-alueilla? Tule mukaan tutkimaan! Raamattuopetuksen, ryhmäkeskustelun, laulun ja rukouksen lisäksi tarjolla herkullista ruokaa, lämpimiä löylyjä ja rentoa yhdessäoloa – ravintoa hengelle, sielulle ja ruumiille!

Lisätiedot ja ilmoittautuminen: opko.fi/syysleiri

Perjantai

17.00 Ilmoittautuminen ja majoittuminen
18.00 Päivällinen
19.00 Aloitustilaisuus & ryhmäytyminen
Opetus 1, Mikko Paavola
21.15 Iltapala

Lauantai

8.00 Aamupala
9.00 Opetus 2, Mikko Paavola
12.00 Lounas
13.00 Rentoa ja toiminnallista
14.30 Kahvit
15.00 Opetus 3, Markus Syrjätie
17.30 Päivällinen
19.00 Iltaohjelma
20.30 Saunat ja iltapala

Sunnuntai

8.00 Aamupala
9.00 Opetus 4, Sari Nuutinen
12.00 Lounas
13.30 Sanajumalanpalvelus: 1. adventtisunnuntai
15.00 Kahvit

TULE
MESSIIN!